

JESUS ETA BIALDUAK

1

Aitarengandik etorri eta
Aitarengana joatean,
Jesus alkartu zan lagunekin
halako mendi batean.
Batetik pozik, bestetik triste,
malkoz begiak betean,
zer egin argi agertzen deutse
barriz etorri artean.

3

Hau izango da munduan nire
presentziaren seinale:
neure antzera beti agertuz
behartsu ta gaixozale.
Pekatarien lagun zintzo ta
arerioen maitale,
holan bakarrik jarraituko dot
munduaren Salbatzaile

5

Jesus Berak lez Eleizak badau
betebehar agindua,
sarri askotan zigortua da
ta bestetan saritua.
Jesus Bera da buru ta indar,
ez da gure meritua,
beti gurekin dabil lanean
Jesusen Espiritua.

2

“Ni banoa ta zuok zaree
munduan nire lekuko,
mundua mundu zuen bitartez
nabe Ni ezagutuko.
Beti izango naz Ni zuekin
ta zuek ez egin uko,
sekula santan Aitarenean
ez zaituet, ez, ahaztuko.

4

Zeruko Aitak bialdu eta
etorri nintzan mundura,
gaur Neuk bialtzen zaituet bardin
neure ordezeko modura.
Geure izenez parkatu eta
bota bateoko ura,
hau sinismenez eginaz, ziur
sartzen dala bat zerura.

6

Irripar goxo batez agurra
nahastean poza ta pena,
hodei zuritan ezkutatu zan
danik gizonik onena.
Bake betea dogu Jesusen
hasiera ta azkena,
guztiontzat da eta betiko
Jesusen Bedeinkapena.